

מסרים לכלל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

'אני ה' רופאך'... (טו', כו')

ההסבר ב'אני ה' רופאך' הוא: שהנה אם רופא יאמר לחולה ליטול תרופה פלונית, והחולה ישאל אותו למה נתת לי דווקא את התרופה הזו ולא אחרת, הלא לשיטה גדול יחשב!

וכי הוא השתלם בחכמת הרפואה ועבר ארצות וימים כדי ללמוד את ענייני הרפואות וסגולותיהן, שיש לו פתחון פה להביע דעה בענין הרפואות!?

וכמו שבמקרה זה כל אחד מבין שהחולה צריך לסמוך על הרופא בכל מאת האחוזים ולא לקרא תגר על המרשם הרפואי שניתן לו, כך גם בכל מה שקשור לענייני האמונה, והאירועים המתרחשים העולם, יש לסמוך על אבינו שבשמים ולהטיל עליו את כל יחבנו, ולא לשאול שאלות.

באותו עניין נספר, שאבינו של האדמו"ר הזקן מבעלז זצ"ל, התאמץ פעם בליל הסדר לעשות לפניו שינויים רבים כדי שיראה הבן וישאל. למרות כל המאמצים סתם הילד שעתיד להנהיג את הקהילה החסידיים המפוארת את פיו ולא שאל מאומה.

בתום ליל הסדר שאלו אביו הייתכן? האם לא ראית את כל השינויים בהנהגותיי? מדוע לא שאלת דבר וחצי דבר? השיב הילד לתומו: אבא, הרי אתה זה שאומר לי תמיד שעל אבא לא שואלים שאלות... כל מה שאבא אומר זה טוב. לכן גם על השינויים הרבים שעשית הלילה לא שאלתי שום דבר...

להצלחת נאווה בת מרים / אברהם בן יהונתן / טוהר בת יהונתן / ידידיה בן יהונתן / אחיה בן יהונתן / נעמה בת יהונתן

אברהם בן בלוריה וב"ב / טובה רחל בת מרים שמחה

לרפואת

נאווה בת מרים / אברהם בן נאווה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו

דוד בן יונה / מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר.

לע"נ יהונתן בן שלום.

פינת ההלכה

דיני בורר בשבת

א: אסור לברור ולהפריד שני מינים המעורבים יחד בשבת, אלא אם כן התקיימו כל התנאים הבאים:

- בוררים את האוכל מתוך הפסולת. ולא את הפסולת מתוך האוכל.
- בוררים את האוכל כדי להשתמש בו מיד, ולא כדי להשתמש בו מאוחר יותר.
- עושים את פעולת הברירה ביד, ולא באמצעות כלי המיוחד לכך.

ב: מה נקרא אוכל ומה נקרא פסולת?

שני מיני אוכל שמעורבים יחד, כגון בטנים וגרעינים. אם מעוניינים לאכול את הבוטנים הם נחשבים לאוכל, והגרעינים לפסולת למרות שהם ראויים לאכילה ומתכוונים סופו של דבר לאכול גם אותם. ואם מעוניינים לאכול את הגרעינים, הם נחשבים לאוכל והבטנים לפסולת כנ"ל.

ג: מה נקרא מיד ומה נקרא לאחר זמן?

כשנמצאים באמצע ארוחה מותר לברור אוכל מתוך פסולת לצורך אותה ארוחה, אבל אסור לברור כמות גדולה יותר כדי שישאר לארוחה הבאה.

אם עדיין לא התחילה הארוחה, תוך חצי שעה לארוחה נחשב מיד ואפשר לברור.

ד: מה נקרא יד, ומה נקרא כלי?

כלי שאסור להשתמש בו לצורך ברירה, הוא כלי שמיועד לברור בו כגון נפה. אבל שימוש בכף או במזלג נחשב כמו ברירה ביד ומותר להשתמש בהם לצורך ברירה באופן המותר.

להצלחה, יראת שמים. שלום בית. הצלחה בחינוך הילדים

שלמה בן מרים / חנה בת יפה. רות בת מרים / דוד בן שושנה. / אליהו בן רובידא / מרים בת שמחה

אברהם בן מרים / נטע בת שרה.

יראת שמים והצלחה בכל / אביה בת חנה / עדיאל בן חנה / מאיר בן חנה / אורי בן חנה / מלאכי בן חנה

אמון חלק ב'

בשבוע שעבר התייחסנו לנושא אמון באופן כללי, הגענו למסקנה שאנו כהורים צריכים להציב לילד אתגרים בהתאם לגילו ויכולתו, וצריכים לשדר לו במקביל משפטי אמון. 'אנו סומכים עליך שלא תיגע...' 'אנו מאמינים לך שלא תעשה...' משפטים המשדרים אמון וביאו את הילד א: לאמון בעצמו, ב: אפשרות לילד להוכיח בפנינו ההורים שהוא ראוי לאימון שלנו. וכעת נשיב לשאלה שנשאלה על ילדה בת 16 שההורים לא יודעים מי החברות שלה והם חוששים... הביעו ביטחון מוחלט בילדים. שדרו לה: 'אנחנו בטוחים שהחברות שלך הן מהזן שאנחנו שואפים שתתחברי אליהן...' או: 'אין לנו ספק שלבחורה איכותית כמוך יש רק חברות טובות כמוך'. או: 'אנו שואלים רק מתוך התעניינות אמיתית לאן את הולכת, כי אנו מכירים אותך וסומכים עליך שתלכי רק למקומות טובים'. אל תבלשו, ואל תקימו וועדת חקירה לאן היא הולכת, וגם אל תבדקו אם היא משקרת אתכם, אם תהיה לה הרגשה שאנו חושדים בה, היא תלמד לשקר. כמובן ש'שיחות נפש' (לא שיחות מוסר) עוזרות הרבה לפתח אימון. בשיחות הלא רשמיות האלו שטחו בפני הילדים מה אתם מצפים מהם במישור הדתי החברתי המשפחתי הלימודי... שימו לב לא להציף בשיחות, אלא טיפין טיפין (כמו גשם טוב שיורד לאט ומחלחל, ולא שיטפון חד פעמי שערכו זעום) זכרו: יחס חם ולבבי, אהבה ומסירות, מתן אוזן קשבת ותמיכה, יעזרו לילדים לפתח חוסן נפשי להתמודדות עם לחץ חברתי. ילד שאוהב את הוריו ואת ביתו לא יהיה לו הרבה מה לחפש בחוץ...
בהצלחה. שבת שלום!
שושנה.

הצלחת ורפואת מלאכי בן יהונתן בכל מכל כל.

שבת שלום!

לזכות הרב אלעזר אבוחצירא זצ"ל זכותו תגן על כל עם ישראל

סיפור לשבת

תאמינו להם

למחנכת בכיתה ח' יש תפקיד קשה למדי. היא לא רק מחנכת אלא גם שליחה שחורצת גורלות. כאשר היא משרבטת בתעודה 'טוב מאד' או 'כמעט טוב מאד', 'נאות' בהתנהגות, או 'כמעט נאות' היא מסוגלת בהינף עט אחד לגרום לתלמידה לא להתקבל לתניכון. והדילמה קשה במיוחד. מפני שאם נוותר לבנות החצופות והמתרשלות, נמעד בחינוך, והרי המטרה שלנו היא חינוך. 'אפרת' ילדה מרכזית בחברה, תוססת מאד. ביסודה היא נערה רצינית והגונה, אבל כלפי חוץ ההתנהגות שלה הייתה תמוהה משהו. אפרת הייתה מתחצפת בסוג של שתיקה. ציוניה במבחנים היו בינוניים ומטה, למרות שלא הצליחה במבחנים היה לה ביטחון עצמי גבוה. היה לה שם של 'טיפוס' למה? אני לא יודעת. 'אפרת החולמת' קראו לה, וגם 'אפרת הטייסת'. היה לה סוג של התנהגות שהצחיק את החברות והרגיז את המורות. היא הייתה מסוגלת לא לענות לתשובה, ולשוות לעצמה הבעה של חושבת/חולמת. את החברות זה הצחיק אבל המורות חשבו שמדובר בחוצפה. בתחילת השנה עדכנו אותי בחוצפה של אפרת, אמרו לי: 'מתעצלת בשיעורים' 'בוהה וחולמת הרבה', והכי גרוע, 'מיתממת'. 'תחזיקי אותה חזק'. האמנתי שמדובר בבת איכותית ומוכשרת מיד כאשר ראיתי אותה, יש לה רצינות בעיניים והרבה איכות שאי אפשר לטעות בה. בתחילת השנה סיפרתי לבנות כמה הרת גורל היא התעודה שלהן ובעיקר ההתנהגות. כולן קבלו את הדברים ברצינות והתחילו להתאמץ, לא אפרת. אצלה לא חל כל שינוי. היה משהו מרגיז מאד ומקומם בהתנהגות שלה. לעיתים היא הייתה עונה תשובה יפה, אבל זה קרה בהחלט באופן נדיר למדי. לרוב הייתה מצביעה, מתחילה לענות או לא עונה, נועצת מבט בחלל בחצי חיוך מתנשא משהו וממתינה. נו? אני אומרת להוד מעלתה. היא לא עונה. הבנות מגחכות בינן לבין עצמן. אחר כך היא מתעשתת מסתכלת עלי במבט מכוון ועונה בשטף. אבל התשובה שלה, או שהייתה קשורה לשאלה הקודמת או שהייתה לא לעניין. הזמנתי אותה לשיחה, היא הגיעה מלאת כוונות טובות. 'סליחה המורה אני לא מתכוונת להתחצף'. 'אבל את משרדת התחצפות' אני אומרת. ושוב שתיקה. שוב הבעה מכובדת משהו. היא מביטה בי כאילו מלמעלה כאילו אני הזקוקה לשיפור ולא היא. הוריה של הילדה היו גם הם חסרי אונים. כשבתעודה קבלה אפרת בהתנהגות 'משדלת' וכשראתה זאת פרצה בבכי. להורים לא הייתה תרעומת, הם היו הורים טובים וכואבים, ואפרת לא הצליחה להתקבל בשום מקום. לקראת סוף השנה החלו החזרות למסיבת הסיום של כיתה ח'. אימון ההצגות והשירים החל, הבנות נעמדו מידי יום לחזרות, במקום התגלו קשיים, הקושי העיקרי היה 'אפרת כהן'. המאמנת של הבנות בקשה לדבר איתי על הקשיים, ועוד לפני שהחלה לדבר אמרתי לה, 'אל תדאגי אם אפרת תמשיך להפריע היא לא תהיה!' המאמנת הייתה נסערת. 'לא. לא חשבת על הכוון הזה. היא לא מפריעה! חלילה להוציא אותה. חשבת לתת לה תפקיד מיוחד בגלל... "ההפרעה" שלה. רק רציתי לדעת למה לא ידעתם אותי קודם?!'. 'במה לידע אותך?' הייתי מבולבלת! 'בהפרעה'... זאת אומרת, יש כאן בעיה קלה. התנתקות. זה "אפילפסיה", אני לא רוצה להתערב...! חוסר נעימות התערב בקולה. עיגולים שחורים ריצדו מול עיני. 'אפילפסיה?!' יש כל מיני סוגים, כל מיני התנתקותיות. כן, יש לי קרובת משפחה אז אני מכירה מקרוב את הנושא. ברגע אחד התגלה לי מה שלא הבנתי כל השנה, היא לא רצתה להתחצף, יש לה בעיה רפואית שלא היינו מודעים לה...

הצלחת ורפואת נהוראי בן יהונתן בכל מכל כל.

לזכות הרב מרדכי אליהו זצ"ל - זכותו תגן על כל עם ישראל.

לזכות כל מתי עם ישראל והזקוקים לישועה באשר הם...